

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1346/2022
Рев 2372/2022
30.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Ђура Благојевић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво града Ниша и ЈП Дирекције за изградњу града Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1476/21 од 06.04.2021. године, у седници већа одржаној 30.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1476/21 од 06.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 1476/21 од 06.04.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 10525/2016 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да суд стави ван снаге одлуку о плаћању таксе за тужбу – разлике у износу од 52.800,00 динара и таксе за првостепену пресуду у износу од 54.700,00 динара, као неоснован. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да суд на законит начин обрачуна таксу за тужбу и одлуку и висину истих утврди решењем, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 1253/19 од 21.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и наведено првостепено решење потврђено, док је другим ставом изреке одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, због потребе уједначавања судске праксе.

Решењем Основног суда у Нишу П 10525/16 од 01.06.2020. године наведена ревизија је одбачена као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 1476/21 од 06.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и решење Основног суда у Нишу П 10525/16 од 01.06.2020. године потврђено, а одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против овог правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Дакле, под условима прописаним чланом 404. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити само због погрешне примене материјалног права. Мада је поднетом ревизијом тужиоца тај разлог наведен, из његове садржине се закључује да се побијана другостепена одлука оспорава због, по мишљењу ревидента, погрешне примене процесноправних одредаба. Како то није дозвољен разлог за институт посебне ревизије, то нема разлога да Врховни касациони суд изузетно дозволи расправљање по поднетој ревизији.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да ревизије нису дозвољене.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, с тим да, према ставу 2. овог члана, ревизија против решења из става 1. није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Према члану 420. став 4. ЗПП, ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена, док је чланом 420. став 6. ЗПП прописано да у поступку поводом ревизије против решења се сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Побијана одлука је донета у вези парнице у којој су тужени правноснажно обавезани да тужиоцу плате износ од 400.000,00 динара на име накнаде штете. Према томе, ревизија изјављена против другостепеног решења од 06.04.2021. године којим је потврђено првостепено решење о одбачају ревизије, није дозвољена

сагласно члану 420. став 4. ЗПП, јер у наведеном спору не би била дозвољена ни ревизија против правноснажне пресуде којом је одлучено о главној ствари.

На основу члана 413. у вези са чланом 420. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић